

Lohvynenko V. M., Hrytsaniuk V. V. Digital transformation of society and information and communication technologies in the professional activity of social work specialists: modern challenges

Modern society is characterized by its digital transformation. Information and communication technologies are actively used in the field of social protection and social work to implement many social interactions in a virtual format. This requires the use of new approaches to organize social services and institutions and involves appropriate training of employees, the involvement of professionals capable of using modern information and communication technologies in practical social work.

The purpose of the article is a theoretical analysis of the features of the use of information and communication technologies in the professional activities of social workers. The development and rapid expansion of information infrastructure capabilities require constant updating of the repertoire of digital technologies in the work. Modern practice of social work involves the creation of a certain virtual product. This requires the formation of new, atypical for social workers, professional qualities associated with the ability to create and administer information resources. The ways to improve the training of social workers who will provide services in a digital society are outlined. The potential of educational disciplines in the field of knowledge "information technology" to develop social workers' digital competence is revealed. The need to integrate information and communication and educational technologies and create a system of professional training of future social workers in the information and educational environment of higher education is emphasized. It is concluded that the educational process for future professionals should include advanced training. Therefore, a promising area of researching this problem is to substantiate and develop a model of social workers' professional training, which would meet the demands of the information society.

Key words: digital transformation, social worker, information and communication technologies, professional training, social service, social work.

УДК 372.881.1

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.87.12>

Лютвієва Я. П., Полежасва О. В.

ЦИФРОВЕ НАВЧАННЯ: КЛЮЧОВІ ТЕРМІНИ ТА ПОНЯТТЯ

У XXI столітті вибух інформаційних та комунікаційних технологій збільшив використання цифрових пристроїв для багатьох цілей у робочій сфері та у формальній та неформальній освіті. Технології відіграють вирішальну роль у нашому повсякденному житті, і це змушує професіоналів, педагогів та учнів знову замислитись над своїми основними принципами, щодо використання технологій для перепроєктування або реорганізації системи освіти та навчання. Крім того, ці технологічні пристрої відіграють важливу роль, допомагаючи учням та викладачам отримати більше користі від них.

У статті розглядається проблема визначення широкої концептуальної теорії застосування передових технологій в освітніх установах, особливо у вищій освіті. Стаття починається з обговорення численних та заплутаних значень електронного навчання у відповідній літературі. Окреслено перехід до вивчення проблеми становлення студентів у центрі навчального процесу та розвиток їх здібностей до самостійного навчання. Виявлено помітні прогалини у дослідженнях електронного навчання та проаналізовано деякі невід'ємні проблеми, властиві як проведенню значущих досліджень передових технологій в умовах навчання/викладання, так і їх фактичному впровадженню. У дослідженні визначено основні терміни, пов'язані з цифровою освітою такі як: електронне навчання, онлайн-навчання, цифрове навчання та дистанційне навчання.

Метою статті є виявлення та порівняння основних видів цифрового навчання та терміни, пов'язані з цими формами освіти методом визначення основних термінів, пов'язаних з дистанційною освітою та порівняння ключових елементів цифрового навчання.

Ця робота чітко охоплюватиме вищезгадані поняття. По-перше, у ній представлені смислові елементи. По-друге, дається концептуальне визначення електронного навчання, цифрового навчання, онлайн навчання та дистанційного навчання. Нарешті, аналізується термінологія, що використовується у різних видах навчання.

Ключові слова: цифрове навчання, онлайн навчання, онлайн освіта, змішане навчання, сучасна освіта, види навчання, адаптивне навчання, е-навчання.

Впровадження цифрових технологій в освіті за останній рік прискорилося запаморочливими темпами. Такі концепції, як відеолекції, дистанційне навчання та онлайн-іспити, проникли в освітній простір і зробили революцію в тому, як викладачі викладають, а студенти навчаються.

Безсумнівно, інтеграція інформаційних технологій в освіту пришвидшуватиметься і зрештою онлайн-освіта стане її невід'ємним компонентом. Дослідження показують, що онлайн-навчання сприяє кращому запам'ятовуванню інформації та займає менше часу. Крім того, віддалене онлайн-навчання дає студентам та викладачам більше гнучкості у навчанні та роботі з дому.

Освіта є невід'ємною частиною життя людей. Сьогодні освіта значно різноманітніша, ніж у 1950-ті роки, завдяки вдосконаленню методів викладання та іншим видатним винаходам, які реалізують очевидні методи навчання.

Мета статті – виявити та порівняти основні види цифрового навчання та терміни, пов'язані з цими формами освіти. Для визначення поставленої мети необхідно виконати наступні завдання:

- визначити основні терміни пов'язані з дистанційною освітою;
- порівняти ключові елементи цифрового навчання.

Останнім часом проблемі дистанційного навчання приділяється велика увага. Дистанційна система навчання знаходиться у центрі уваги наукових кіл, і сучасні тенденції свідчать про подальшу активізацію досліджень у цій сфері. Проблемою дистанційного навчання займалися наступні зарубіжні та вітчизняні дослідники: С. Вітвицька, В. Кухаренко, В. Ясулайтіс, Е. Полат та багато інших.

Великі світові події часто стають точкою перелому швидких інновацій. Якщо технологія онлайн навчання може зіграти тут свою роль, ми всі зобов'язані повністю розкрити її потенціал.

Навчання в Інтернеті – це величезний ландшафт. Якщо нас питають, більшість із нас опише навчання онлайн одним конкретним чином: навчання на комп'ютері. Але навчання онлайн – це більш тонкий процес, що включає цілий спектр характеристик. Терміни «онлайн-навчання», «віртуальне навчання», «електронне навчання», «дистанційне навчання» та «змішане навчання» унікальні; кожен з них відноситься до використання технологій у навчанні, але те, як студенти беруть участь у цьому процесі, дещо відрізняється [1].

Безперечно, не менш важливо просувати концепцію неелектронного навчання за допомогою книг та лекцій, але не можна повністю ігнорувати важливість та ефективність навчання за допомогою технологій. Вважається, що людський мозок може легко запам'ятовувати і співвідносити побачене і почуте за допомогою картинок, що рухаються, або відео. Також було встановлено, що візуальні образи не лише утримують увагу учня, а й довше зберігаються у мозку. Різні галузі, включаючи сільське господарство, медицину, освіту, сферу послуг, бізнес та державні структури, адаптуються до концепції електронного навчання, що сприяє прогресу націй.

Для тих, хто має доступ до відповідних технологій, очевидно, що навчання онлайн може бути ефективнішим за цілим рядом параметрів. Деякі дослідження показують, що в середньому студенти запам'ятовують на 25-60% більше матеріалу під час навчання онлайн порівняно з 8-10% у класі. Здебільшого це пов'язано з тим, що студенти можуть навчатись швидше в Інтернеті; електронне навчання вимагає на 40-60% менше часу для вивчення, ніж традиційне навчання в класі, тому що студенти можуть навчатися у своєму власному темпі, повертаючись назад і перечитуючи, пропускаючи чи прискорюючи вивчення концепцій на власний розсуд.

Проте ефективність онлайн-навчання різна для різних вікових груп. Загальна думка щодо дітей, особливо молодшого віку, полягає в тому, що необхідне структуроване середовище, оскільки діти легше відволікаються. Щоб отримати всі переваги онлайн навчання, необхідно докласти цілеспрямованих зусиль для забезпечення такої структури і не обмежуватися відтворенням фізичного класу за допомогою відеоможливостей, а використовувати ряд інструментів для спільної роботи та методів залучення, які сприяють «залученню, персоналізації та інтелекту».

У суспільстві постає насущне питання, чи зможе перехід на онлайн навчання стати каталізатором для створення нового, більш ефективного методу навчання студентів. Але тут існують різні думки, деякі непокоїться, що поспішний характер переходу на онлайн навчання може завадити досягненню цієї мети, інші планують зробити електронне навчання частиною свого «нового нормального життя», випробувавши переваги на власному досвіді.

Електронним навчанням в широкому сенсі цього поняття прийнято сьогодні розуміти використання інтернет-технологій в навчальному процесі, основоположними принципами якого є здійснення роботи в Мережі та доставка навчального контенту користувачу через посередництво комп'ютера з використанням стандартних інтернет-технологій [4]. Хоча викладання може відбуватися як в аудиторії, так і поза нею, використання комп'ютерів та Інтернету є основним компонентом електронного навчання. Електронне навчання можна назвати передачею навичок та знань за допомогою мережі. Навчання здійснюється для великої кількості одержувачів в один і той же або різний час.

Впровадження комп'ютерів стало основою цієї революції, а з часом, коли ми пристрастилися до смартфонів, планшети, і ці пристрої стали відігравати важливу роль у навчальному процесі. Книги поступово замінюються на електронні навчальні матеріали, такі як оптичні диски або флешки. Знаннями також можна ділитися через Інтернет, який доступний у будь-якому місці та у будь-який час.

Під час електронного навчання студенти навчаються з дому чи будь-якого іншого місця, яке їм зручніше. Вони можуть отримувати навчальні матеріали онлайн. Навчальними матеріалами в онлайн-освіті можуть бути тексти, аудіо, нотатки, відео та зображення. Однак цей метод навчання має свої переваги та різні недоліки.

Електронні технології досить складні та виконують найрізноманітніші функції. Кількість різних термінів, що використовуються для опису електронного навчання в літературі, створює плутанину щодо його фактичного та потенційного використання. Навіть скромне вивчення зростаючої кількості статей та публікацій, що описують застосування технологій у навчальних та тренувальних умовах, призводить до довгого списку важковідмінної термінології. В даний час існує безліч термінів, що описують застосування нових технологій у навчальному процесі, таких як: веб-освіта, онлайн-освіта, електронне навчання, віртуальні класи, інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ), відкрите та дистанційне навчання (ВДН), розподілене навчання, навчання на основі веб-технологій, віртуальне навчання і т. д. Багато термінів, що описують використання

електронних технологій в освітньому та навчальному середовищі, відображають неоднозначність їх ролі та функцій і підкреслюють той факт, що область електронного навчання ще не затвердилася як чітко визначена область вивчення та досліджень.

Проводячи дослідження, було зроблено висновок, що у світі освіти немає єдиної думки у тому, що означає кожен термін. Деякі люди використовують ці терміни як взаємозамінні, у той час як інші мають різні визначення для одного і того ж терміну. Наведені нижче визначення є найбільш поширеними і, найбільш простими, точними і повними описами.

Цифрове навчання – це узагальнювальне поняття, найширше у цьому списку. Воно означає будь-який вид навчання, що включає використання цифрових технологій. Сюди входять студенти, які проходять онлайн-курси. Сюди також відносяться студенти, які проводять дослідження в Інтернеті або переглядають онлайн-відео в класі, і викладачі, які використовують цифрові інструменти, такі як смарт-дошки та планшети. Практично будь-який курс вищої освіти включає той чи інший вид цифрового навчання.

Знадобилося всього одне покоління, щоб цифрове навчання зародилося, розвинулося і стало нормою для вищої освіти. Сьогодні студенти очікують, що курси матимуть як мінімум онлайн-компонент, а то й повністю проходилимуть у режимі онлайн. Звичайно, у цифрового навчання є свої переваги та недоліки. Викладачі мають допомогти студентам максимально використати перші та мінімізувати другі. Маючи уявлення про концепції та термінології, пов'язані з цифровим навчанням, викладачі можуть краще підготуватися до того, щоб допомогти учням досягти успіху. Тому сьогодні цифрова грамотність для викладачів стає пріоритетом.

Електронне навчання

Електронне навчання – це система навчання, побудована з використанням інформаційних та телекомунікаційних технологій, котрі в сучасних умовах широко використовуються як студентами, так і викладачами. Система електронного навчання дозволяє забезпечувати викладання навчальних курсів, отримувати інформацію та взаємодіяти викладачам і студентам між собою лише через інтернет незалежно від часу та місця знаходження. Вся робота з курсу та спілкування здійснюються електронною поштою, на форумах, у чаті або за допомогою відеоконференцій. Деякі навчальні заклади називають цей тип курсу «повністю онлайн». Електронне навчання може використовуватися в режимі онлайн або у класі, де студенти проходять курс у викладача, але взаємодіють із ним лише онлайн. При такому навчанні студенти мають необмежений доступ до контенту і результати проходження курсу, програми або отримання ступеня надаються онлайн.

З іншого боку, електронне навчання дозволяє студентам використовувати програмне забезпечення для віртуальних конференцій, таке як Zoom, Google Meet, Skype Meet Now, Cloud Meeting та багато інших, щоб спілкуватися зі своїми викладачами віч-на-віч через інтернет.

Електронне навчання поділяють на лінійне та віртуальне.

Тип лінійного електронного навчання дійсно має своє місце в освіті, хоча згодом стає менш актуальним. Коли йдеться про взаємодію людини та комп'ютера, лінійна комунікація означає, що інформація передається від відправника до отримувача без жодних винятків. У випадку з електронним навчанням це стає дуже обмежуючим фактором, тому що не дозволяє здійснювати двостороннє спілкування між викладачем та студентом. Класичні приклади лінійного електронного навчання – це розсилка навчальних матеріалів студентам через телевізійні та радіопрोगрами.

Віртуальне навчання – це навчання з використанням комп'ютерів та/або інтернету як поза, так і всередині освітньої організації. Навчання найчастіше відбувається в онлайн-середовищі. Навчальна діяльність здійснюється в режимі онлайн, при цьому викладач та учні фізично розділені (за місцем, часом або обома параметрами). Інструкції надаються через Інтернет, програмне забезпечення або те й інше може використовуватися у форматі самостійного/індивідуального навчання або у режимі живої веб-конференції між студентами та викладачами. Студенти мають віддалений доступ до контенту та викладачів і можуть підключатися та взаємодіяти з ними тільки в режимі онлайн.

Дистанційне навчання

Дистанційне навчання – це форма організації навчального процесу, що за рахунок використання інформаційно-комунікаційних технологій може бути реалізована як в умовах географічної віддаленості студента і викладача, так і безпосередньо в університеті для формування самостійної діяльності студента щодо засвоєння програми навчання за фахом [5].

Цей термін зазвичай використовують як синонім електронного навчання. Він став популярним, щоб наголосити на ідеї, що географічна відстань не є перешкодою для навчання. Студенти з різних міст, штатів та країн можуть проходити один і той самий курс разом. Структура дистанційного навчання та ж сама, що й у онлайн-навчання з конкретною метою – залучити студентів із будь-якої місцевості. Воно може забезпечити навчання людини, яка навчається в інший час та в іншому місці, ніж викладач та інші студенти.

Дистанційне навчання відноситься до освітньої діяльності, яка має різні формати та методи, більшість з яких проходить у режимі онлайн. Існує безліч онлайн варіантів спілкування зі студентами, збору завдань та розповсюдження навчальних матеріалів. Інформація при такому виді навчання передається за допомогою технологій, таких як дискусійні дошки, вебіари, відеоконференції та онлайн-оцінки.

Відеоконференції та вебіари забезпечують бездоганний зв'язок між викладачами та студентами, де студенти можуть отримати пояснення з незрозумілих питань у спілкуванні з викладачами. Відеоконференції та

вебінари надають можливість проводити онлайн-презентації, дискусії, дистанційне навчання, коли один або кілька провідних можуть виступати в ефірі та запрошувати учасників до діалогу. При цьому спілкування може відбуватися за допомогою телефонії та відеозв'язку. Учасники можуть працювати з документами, синхронно переглядати сайти, відео та зображення, робити спільні нотатки, обмінюватися файлами та спілкуватися в чаті. При цьому кожен учасник підключається зі свого місця знаходження та зі зручного для нього пристрою.

Дистанційне навчання може відбуватися синхронно при взаємодії та співпраці однолітків у режимі реального часу або асинхронно, за самостійною навчальною діяльністю, яка проходить незалежно від викладача.

Буквально, Синхронний означає «одночасно» і аналогічно Асинхронний означає «неодночасно». Синхронний режим – взаємодія між суб'єктами дистанційного навчання, під час якої учасники одночасно перебувають в електронному освітньому середовищі або спілкуються за допомогою засобів аудіо-, відео конференції [6]. Синхронна дистанційна освіта вимагає живого спілкування в режимі онлайн або телеконференції, або сидячи в аудиторії.

Синхронна дистанційна освіта зазвичай менш гнучка і більшою мірою порушує життя студента. Вона також сприяє більшій кількості взаємодій між викладачами та студентами.

Асинхронний режим – взаємодія між суб'єктами дистанційного навчання, під час якої учасники взаємодіють між собою із затримкою у часі, застосовуючи при цьому інтерактивні освітні платформи, електронну пошту, форуми, соціальні мережі тощо [6]. При асинхронній дистанційній освіті завданням та проектам приділяється більше уваги, оскільки це дозволяє студентам сконцентруватися на роботі. Асинхронна дистанційна освіта надає студентам свободу працювати за власним бажанням. Студенти можуть більше спілкуватися з іншими студентами. Асинхронна дистанційна освіта має кластер тижневих термінів. Такі програми, як юридичний асистент, управління охороною здоров'я, дизайн освітніх ЗМІ, маркетинг та реклама, добре функціонують у цьому форматі.

Змішана або гібридна дистанційна освіта

Особливе місце серед сучасних підходів до навчання належить змішаному навчання, яке має переваги дистанційного навчання та виключає його слабкі сторони. Змішана модель навчання – це модель використання розподілених інформаційно-освітніх ресурсів в стаціонарному навчанні із застосуванням елементів асинхронного й синхронного дистанційного навчання. Практикується як елемент стаціонарного навчання при проведенні аудиторних занять і в самостійній роботі студентів [3]. Змішане навчання – це поєднання традиційного класного та електронного або онлайн навчання. Студенти зобов'язані фізично бути присутніми на певній кількості занять, але більшість курсових робіт все одно виконується в режимі онлайн. Наприклад, студентам дозволяється виконувати завдання у вільний час та здавати їх через онлайн-форум, але вони повинні відвідувати заняття в університеті.

Змішане навчання – це поєднання аудиторного та віртуального навчання, яке ідеально інтегрує віртуальне навчання таким чином, що індивідуалізує та покращує навчання студентів. Всі ці переваги доводять, що такі форми дистанційного навчання є надзвичайно корисними для студентів, щоб підвищити рівень їх знань.

Адаптивне навчання

Адаптивне навчання – це технологія навчання, що використовує останні досягнення штучного інтелекту (ШІ) для вимірювання та аналізу розуміння учнем предмета. Система адаптивного навчання використовує зворотний зв'язок із студентом для оцінки його сильних та слабких сторін, щоб скоригувати подачу матеріалу.

Зворотній зв'язок використовується для адаптації занять відповідно до рівня розуміння та запам'ятовування матеріалу студентом. Адаптивне навчання забезпечує залучення студента протягом усього курсу за рахунок своєчасного представлення нового матеріалу.

Онлайн-навчання

Це ще один широкий термін, але дещо вужчий, ніж цифрове навчання. Він означає, що більшість навчальної роботи виконуватиметься через Інтернет, через форуми, загальні документи, електронну пошту, чат тощо. Проте це значить, що між студентами і викладачем немає очної взаємодії. Воно може включати виконання курсової роботи в аудиторії або на відстані за умови, що спілкування відбувається переважно в режимі онлайн.

Онлайн-навчання завжди передбачає підключення до Інтернету і може включати віртуальне спілкування віч-на-віч (вебінари, онлайн-лекції, віртуальні зустрічі тощо). Також використовуються онлайн-інструменти для навчання, такі як інтерактивні навчальні програми, віртуальний простір або програмне забезпечення для проведення конференцій.

Онлайн-навчання – це метод дистанційного навчання. Онлайн-освіта дає безліч переваг як людям, так і компаніям, оскільки дозволяє виявляти гнучкість. Відмінний спосіб отримати більше користі від онлайн-освіти – це об'єднати онлайн-освіту та традиційні методи навчання.

У той час як одні вважають, що незапланований і швидкий перехід на онлайн-навчання, без підготовки, з недостатньою пропускну здатністю, призведе до поганого досвіду користувача, який не сприятиме стабільному зростанню, інші вважають, що виникне нова гібридна модель освіти що дає значні переваги. Вони вважають, що інтеграція інформаційних технологій в освіту буде ще прискорена і що онлайн-освіта зрештою стане невід'ємним компонентом освіти.

В будь-якому разі онлайн-навчання змінило спосіб викладання і дає можливість вчителям більш ефективно та результативно спілкуватися зі своїми учнями через чат-групи, відеозустрічі, голосування, а також полегшує процес обміну документами. Студентам також легко спілкуватися в Інтернеті. Багато викладачів вважають, що традиційне офлайн-навчання та електронне навчання можуть йти пліч-о-пліч.

Проте є й труднощі, які потрібно подолати. Деякі студенти, які не мають надійного доступу до Інтернету або технологій, важко можуть брати участь у онлайн-навчанні; цей розрив спостерігається у різних країнах та між групами за рівнем доходів у середині країн.

Виділяють 3 типи онлайн навчання: інтерактивне, індивідуальне та спільне.

Інтерактивне електронне навчання дозволяє доповідачам ставати слухачами та навпаки, ефективно забезпечуючи двосторонній канал зв'язку між сторонами, що беруть участь. На основі надісланих та отриманих повідомлень викладачі та студенти можуть вносити зміни до своїх методів викладання та навчання. З цієї причини інтерактивне електронне навчання значно популярніше за лінійне, оскільки дозволяє викладачам і студентам більш вільно спілкуватися один з одним.

Індивідуальне навчання передбачає кількість студентів, залучених до досягнення цілей навчання, а не орієнтованість матеріалу на студента. Цей тип навчання був нормою у традиційних класах протягом тисяч років. При індивідуальному навчанні студенти вивчають навчальний матеріал самостійно (індивідуально), і від них очікується, що вони самі досягнуть поставленої мети навчання.

Такий тип навчання не є ідеальним для розвитку у студентів комунікативних навичок та вміння працювати в команді, оскільки переважно орієнтований на те, щоб студенти навчалися самостійно, без спілкування з іншими студентами. Тому для повноцінного розвитку комунікативних навичок та умінь необхідний більш сучасніший підхід.

Спільне електронне навчання – це сучасний метод навчання, при якому кілька студентів навчаються та досягають цілей навчання разом як група. Студенти повинні працювати разом та практикувати командну роботу для досягнення спільних цілей навчання. Це досягається шляхом формування ефективних груп чи команд, де кожен окремий студент має враховувати сильні та слабкі сторони кожного студента у групі. Це підвищує комунікативні навички та здатність студентів працювати у команді.

Спільне електронне навчання розвиває ідею у тому, що знання найкраще розвиваються у групі людей, де можуть взаємодіяти і вчитися друг в друга. Хоча цей тип навчання частіше використовується в традиційних аудиторіях, ніж в онлайн-курсах, він все ж таки є актуальним типом електронного навчання, який може бути дуже ефективним, якщо все зроблено правильно.

Мобільне навчання

Однією з найбільш активних форм електронного навчання є мобільне навчання, яке набуває все більшої популярності серед нинішньої молоді. Термін «мобільне навчання» має безліч визначень в зарубіжній і вітчизняній науково-педагогічній літературі. Так, Дж. Тракслер характеризує мобільне навчання як будь-яке надання освіти, де єдиними або домінуючими технологіями є портативні пристрої, і робить доповнення, що мобільне навчання може включати використання як телефонів, смартфонів, планшетів, так і ноутбуків, ігрових приставок, iPod [7]. Мобільне навчання – це також термін, що використовується для позначення процесів навчання, які можуть здійснюватися на різних платформах. Мобільне навчання може являти собою багатогранний підхід до навчання з використанням електронних пристроїв, у якому поряд з відео та цифровими навчальними програмами використовуються соціальні та контекстні види взаємодії. Мобільне навчання популярне, оскільки дозволяє учням брати участь у процесі навчання «за запитом», де і коли б студент не побажав.

Наявність сучасних мобільних пристроїв дозволяє створювати такі види контенту, як мобільний додаток, мобільний сайт, адаптовані електронні засоби навчання, соціальні мережі та контент користувача, унікальний мобільний контент (доповнена реальність), певні види контенту, підготовлені викладачем.

Висновки та перспектива дослідження. У дослідженні виявлена проблема визначення широкої концептуальної основи для застосування електронних технологій в освітніх та навчальних умовах, а також розглянуто перешкоди, що виникають за їх фактичного впровадження. Така плутанина в термінології обумовлена тим, що технологічні можливості, що змінюються, багаті і складні. На даному етапі неможливо об'єднати безліч термінів в один загальноприйнятий термін, який буде використовуватися всіма практиками і дослідниками в цій галузі. Швидше за все, у міру розвитку нових технологій та нових технологічних додатків, у дискусію про технології у процесі навчання та викладання увійдуть нові терміни.

Отже, за останні кілька років цифрове навчання набирає популярності серед студентів, як ніколи раніше, особливо в нинішніх умовах пандемії та воєнного часу, і багато студентів задоволені цим досвідом навчання. Цифрове навчання змушує студентів зрозуміти, як найкраще їм навчатися, та які методи використовувати у найбільш зручний час. Цифрове навчання – це наше майбутнє. З розвитком інформаційних технологій воно поступово виходить на перший план. Багато людей обирають цей вид навчання через його переваги перед традиційною формою навчання.

Перспективою дослідження є визначення ключових елементів цифрового навчання для економічних ВНЗ.

Використана література:

1. Адамова І., Головачук Т. Дистанційне навчання: сучасний погляд на переваги та проблеми. *Витоки педагогічної майстерності. Серія: Педагогічні науки*. 2012. Вип. 10. С. 3–6.
2. Bates, A.W. (2005). *Technology, e-learning and distance education* (2n ed.). London: Routledge Falmer Studies in Distance Education Series. 246 p.
3. Бугайчук К. Л. Змішане навчання: теоретичний аналіз та стратегія впровадження в освітній процес вищих навчальних закладів. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2016. Т. 54, Вип. 4. С. 1-14.
4. Гаманюк В. E-Learning, M-Learning, Blended Learning і дистанційне навчання у системі іншомовної освіти Німеччини. *Педагогіка і психологія професійної освіти*. Львів, 2012. № 2. С. 211–220.
5. Кулага І.В. Організація та розвиток дистанційного навчання в українських ВНЗ. ДВНЗ «Київський національний університет імені Вадима Гетьмана» 2015. URL: <http://conference.spkneu.org/2015/03/organizatsiya-ta-rozvitok-distantsijnogo-navchannya-v-ukrayins-kih-vnz>.
6. Положення про дистанційну форму здобуття повної загальної середньої освіти: затверджено наказом МОН від 8 вересня 2020 року № 1115. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text>.
7. Traxler J. Current state of mobile learning. Mobile learning: Transforming the delivery of education and training. 2009. URL: <http://www.citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.535.860&rep=rep1&type=pdf>.

References:

1. Adamova I. Dystantsiyne navchannya: suchasnyy pohlyad na perevahy ta problemy [Distant learning: Modern overview of advantages and disadvantages] *Vytoky pedahohichnoyi maysternosti. Seriya : Pedahohichni nauky*. 2012. Vyp. 10. P. 3–6. [in Ukrainian]
2. Bates, A.W. (2005). *Technology, e-learning and distance education* (2n ed.). London: Routledge Falmer Studies in Distance Education Series. 246 p.
3. Buhaychuk K. L. Zmishane navchannya: teoretychnyy analiz ta stratehiya vprovadzhennya v osvityni protses vyshchychkh navchal'nykh zakladiv [Blended learning: theoretical analysis and implementation strategy into educational procedd of the higher education institutions] *Informatsiyi tekhnolohiyi i zasoby navchannya*. 2016. № 4. P. 1-14. [in Ukrainian]
4. Hamanyuk V. E-Learning, M-Learning, Blended Learning i dystantsiyne navchannya u systemi inshomovnoyi osvity Nimechchyny [E-Learning, M-Learning, Blended Learning and distant education in the German system of foreign language education]. *Pedahohika i psykholohiya profesiyanoi osvity*. Lviv, 2012. № 2. P. 211–220. [in Ukrainian]
5. Kulaha I.V. Orhanizatsiya ta rozvytok dystantsiynoho navchannya v ukrayins'kykh VNZ. [Organization and development of distant learning in Ukrainian HEI], URL: <http://conference.spkneu.org/2015/03/organizatsiya-ta-rozvitok-distantsijnogo-navchannya-v-ukrayins-kih-vnz/> [in Ukrainian]
6. Polozhennya pro dystantsiynu formu zdobuttya povnoyi zahal'noyi seredn'oyi osvity: zatverdzheno nakazom MON vid 8 veresnya 2020 roku № 1115. [Distant forms of getting full general secondary education resolution; issued by Ministry of education of Ukraine in the 8th of September 2020, № 1115] URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text> [in Ukrainian]
7. Traxler J. (2009). Current state of mobile learning. Mobile learning: Transforming the delivery of education and training. 2009. URL: <http://www.aupress.ca/index.php/books/120155>

Lyutviyeva Ya. P., Polezhaieva O. V. Digital study: key terms and concepts

In the 21st century, there is a wave of information and communication technologies, the greatest use of digital devices for various purposes in the work sphere, both in formal and informal education. Technologies play a vital role in our everyday life, and it forces professionals, educators and scientists to redefine their basic principles, while choosing technologies for redesigning or reorganizing the education system. In addition, these technological outbuildings play an important role, helping teachers and students to get more benefits out of them.

The article deals with the problem of defining a broad conceptual theory of the introduction of advanced technologies in educational settings, most particularly in higher education. The article is based on the discussion of the multiple and confusing meanings of electronic learning in relevant literature. Proceeding to the examination of the issue of putting students at the centre of the study process and improving their abilities to self-education were outlined. Considerable gaps were discovered in the studies of electronic training and some unseen problems peculiar to carry out significant achievements of advanced technologies in learning/teaching environment, as well as their actual implementation were analysed. The following study defines the main terms related to digital learning such as: electronic learning, online learning, digital learning and remote learning.

The aim of the article is to reveal and match the main types of digital learning and terms related to these forms of learning by the method of identifying the main terms related to remote learning and matching the key elements of digital learning.

This scientific work will clearly cover the above-mentioned concepts. First, it represents the meaningful elements. Secondly, there is a conceptual definition of electronic learning, digital learning, online learning and remote learning. Finally, The terminology used in the different types of training is analysed.

Key words: digital study, online study, online education, blended learning, modern education, types of learning, adaptive learning, e-learning.